

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 13 maja 2024 r.

D/LE.UH.8361.122.2023

ZPO

MARTES SPORT sp. z o.o.
ul. Malowany Dworek nr 115
43-300 Bielsko - Biała

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę MARTES SPORT spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Malowany Dworek nr 115, 43-300 Bielsko – Biała, karę pieniężną w wysokości 4.000,00 zł (słownie: cztery tysiące złotych 00/100), wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy w związku z naruszeniami art. 4 ust. 1 i 2 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) jest zobowiązana uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził w dniach od 18 do 29 września 2023 r. kontrolę w sklepie MARTES SPORT, Al. Konstytucji 3 Maja 12, 64 – 100 Leszno, prowadzoną przez przedsiębiorcę: MARTES SPORT spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Malowany Dworek nr 115, 43-300 Bielsko – Biała, NIP: 5471791682. Podczas kontroli dokonano m.in. sprawdzenia czy przedsiębiorca w przypadku, gdy informuje o obniżce cen, prawidłowo uwidacznia ceny przy towarach oferowanych do sprzedaży konsumentom. Kontrolą objęto łącznie 10 losowo wybranych produktów oferowanych do sprzedaży po obniżonych cenach. Po przeanalizowaniu sposobu prezentacji cen 10 towarów z oferty promocyjnej, stwierdzono, iż:

a/ przy 4 towarach nie podano ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, tj.:

- Ręcznik TEWA MARTE5 65 x 90 cm, oznaczony kodem kreskowym 5 902786 102518, 49652-BLUE,
- Obuwie damskie ENERGEN TECH Model IIP9295 Reebok oznaczone kodem kreskowym 4 066749 676193,
- Skakanka do Crossfitu oznaczone kodem kreskowym 5 902786 045488, numer indeksu 97412-BLK/SILVER,
- Piłka POLSKA WORLD CUP HUARI 6709-FIERY RED/WHITE.

Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy.

b/ przy 4 towarach ceny uwidoczniono w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, tj. na towarach, ich opakowaniach jednostkowych lub wywieszkach cenowych umieszczone były trzy naklejki w kolorze białym, zielonym, pomarańczowym z cenami. Na naklejce białej i zielonej ceny były przekreślone. Przy naklejkach brak było informacji jaki rodzaj ceny określają poszczególne kolory naklejek. Powyższe dotyczyło:

- Ręcznik SANSARA 183 x 61 cm, kod kreskowy 5 902786 489343, numer indeksu M0001909S9,
- Spodnie AYMA II WMNS oznaczone kodem kreskowym 5 902786 388172, numer indeksu 50435 – BLK/WH,
- Obuwie damskie Model EI2528H CANVAS WHITE PEAK oznaczone kodem kreskowym 5 902786 334025,
- Hantle z uchwytem BELDO 1,5kg oznaczone kodem kreskowym 5 902786 045228, numer indeksu 97438 – GREEN GR.

Ponadto przy towarze ręcznik SANSARA umieszczona była wywieszka cenowa, na której uwidoczniono cenę sprzedaży.

Informacje o znaczeniu kolorowych naklejek z cenami znajdującymi się na produktach objętych obniżką umieszczone były na stanowisku kasowym, przy czytniku cen oraz w przymierzalniach, i tak:

- naklejka w kolorze białym „Cena pierwotna”,
- naklejka w kolorze zielonym „Najniższa cena w ciągu ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”,
- naklejka pomarańczowa „Cena promocyjna”.

Uwidocznienie cen w taki sposób jest niejednoznaczne i budzi wątpliwości. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia, zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy, powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką.

Opisane powyżej uchybienia stanowią naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, „ze miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”.

Natomiast art. 4 ust. 2 ustawy stanowi, „w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy, „jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust.1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”.

W związku z powyższym organ, pismem z dnia 10 kwietnia 2024 r., znak D/LE.UH.8361.122.2023, zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy. Pismo doręczono w dniu 15 kwietnia 2024 r. W treści zawiadomienia strona została pouczona, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację dyspozycji art. 10 § 1 Kpa. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia. Ponadto strona została wezwana do przedłożenia informacji o wielkości obrotów i przychodów osiągniętych w 2023 roku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wyżej wskazanego pisma z dnia 10 kwietnia 2024 r. Strona nie zrealizowała przedmiotowego wezwania.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*
1) *waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
2) *za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki, pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 2 ustawy - nie uwidocznił informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w przypadku 4 towarów spośród 10 skontrolowanych oraz art. 4 ust. 1, uwidaczniając ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości w przypadku 4 towarów spośród 10 skontrolowanych, nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia, zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy, powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji. Celem przepisów jest zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych

na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen. Ten cel powinien przyświecać interpretacji stosowanych przepisów. Jest to istotne nie tylko w kontekście prawidłowego podania wielkości obniżki i najniższej ceny z 30 dni przed obniżką, lecz także dla czytelnego sposobu jej prezentacji. Rzetelna informacja o cenie towarów oraz możliwość porównania ich cen z cenami innych towarów udostępnionych na rynku, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesu konsumenta. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie towarów, umożliwiają konsumentowi ich porównanie, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Wskazać należy ponadto, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia z dnia 25 sierpnia 2023 r. o zamiarze jej przeprowadzenia, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca nie zaprzestał naruszania prawa. Zgodnie ze wskazanym przepisem art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i porzeka na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie. W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, rodzaj i zakres stwierdzonych w wyniku kontroli uchybień, nie pozwala na przypisanie im cechy „znikomości”, w związku z czym rezultat kontroli rozpatrywać należy na gruncie przepisu art. 6 ust. 1 ustawy. Odpowiedzialność na podstawie tego przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażanymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.* Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”. Tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia prawa polegające na niewywidocznieniu informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w przypadku 4 towarów spośród 10 skontrolowanych oraz uwidocznieniu cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości w przypadku 8 towarów spośród 10 skontrolowanych.

W przedmiotowej sprawie nie jest możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie ceny aktualnej (promocyjnej) i ceny najniższej obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Konsument ma prawo do uzyskania pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie.

Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili punkt sprzedaży prowadzony przez przedsiębiorcę. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględni:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia

obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;

- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował czyn przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązków w znacznym stopniu. Przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 2 ustawy - nie uwidoczniał informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w przypadku 4 towarów spośród 10 skontrolowanych oraz art. 4 ust. 1 ustawy - uwidaczniając ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości w przypadku 4 towarów spośród 10 skontrolowanych. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką. Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, uwzględnił, iż wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informacje o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca nie zaprzestał naruszania prawa.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił, iż strona została wezwana do przedłożenia informacji o wielkości obrotów i przychodów osiągniętych w 2023 roku w terminie 7 dni od dnia doręczenia pisma informującego o wszczęciu postępowania, mimo to strona nie zrealizowała przedmiotowego wezwania. Z uwagi na powyższe, organ ocenił tą przesłankę biorąc pod uwagę oświadczenie strony z dnia 26 września 2023 r. dotyczące przynależności do grupy pozostałych przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 236).

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 4.000,00 zł (słownie: cztery tysiące złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 13 grudnia 2003 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 310) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00 950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczty Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może przez się prasa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o przeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. ...;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Udział M. ...

